

РЕШЕНИЕ

№ 1978

гр. София, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12386** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. И. П. срещу Заповед № РА-30-887/11.11.2021 г., издадена от главния архитект на Столичната община, с която на основание чл.225а, ал.1, вр. чл.225, ал.2, т.2, вр. чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ на жалбоподателя е наредено да премахне незаконен строеж: „Два броя бариери и метални колчета с верига“, находящ се в поземлен имот с идентификатор по КККР 68134.1605.1219, УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, м.“Студентски град”, район „Студентски” - СО, с административен адрес: [населено място], [улица].

Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна, както и да присъди съдебно-деловодните разноски.

Наведените в жалбата основания за оспорване се квалифицират от съда по чл.146, т.3 и т.4 АПК-допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните норми, предвид изложените в жалбата оплаквания.

В съдебно заседание пред АССГ жалбоподателят не изпраща процесуален представител, но от представляващия го управител преди началото на заседанието е депозирано писмено становище за уважаването на жалбата.

Ответникът чрез процесуалния си представител- юрк.П. оспорва жалбата и моли за

отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Проверката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 17.01.2022 година за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага преповтарянето ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установява се от данните по адм. преписка, че производството е започнало по повод подадени сигнали за незаконосъобразно обособяване на паркоместа. Извършена е била проверка от служители на Д"ОСК". Установяванията от проверката са обективирани в Констативен протокол /КП/ №1/29.09.2021 година. Същите са залегнали и в мотивната част на оспорената заповед, като в съотв. с тях, строежът представлява „Два броя бариери и метални колчета с верига“, находящ се в поземлен имот с идентификатор по КККР 68134.1605.1219, УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, м. "Студентски град", район „Студентски" - СО, с административен адрес: [населено място], [улица]. Имотът е собственост на собствениците на самостоятелни обекти в сграда с административен адрес: [населено място], [улица]. Строежът е изпълнен от [фирма], ЕИК[ЕИК].Извършеното е квалифицирано като „незаконен строеж“ по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ- без одобрен инвестиционен проект и без разрешение за строеж, в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал.1 от ЗУТ. Строежът е извършен след 200 5г., предвид което, същият не отговаря на изискванията на § 16 от ПР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД ЗУТ. Строежът е V-та категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, б. „б" от ЗУТ.

Препис от КА е изпратен на сочения извършител, който е упражнил правото си възражение, макар и извън срока. Възражението е отхвърлено, като неоснователно по съображения, че не са представени доказателства, опровергаващи констатациите по акта.

По тези фактически съображения и на основание чл.225а, ал.1, органът с делегирана от кмета на СО компетентност-гл.архитект на СО /т.1.46 от Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.21 година, приложена в преписката/ е наредил с оспорената пред съда заповед процесният строеж да бъде премахнат, като незаконен.

В съответствие с приетото по делото и неоспорено от ответника заключение на вещото лице /ВЛ/ по извършената СТЕ, в относимата му към предмета на делото част, процесните двете бариери и металните колчета притежават характеристиките на преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Всяка от двете бариерите се състои от метална кутия с размери 36/40см. и височина 1,15м., в която е разположена и монтирана електрическата и механичната система на задвижващия механизъм, подвижно рамо- тръба ф90мм с дължина 5,50м. /самата бариера/. Металните кутии на двете бариери са монтирани една до друга върху правоъгълна бетонова стъпка с размери 44/97см. с височина 12см , която стъпка е излята върху бетоновите паркинг елементи и бордюра. Не се установява да има фундамент под бетоновата стъпка. Няма данни и видимо не е разбивана изградената при строителството бетонова настилка, бордюри и паркинг елементи, а на място се установява, че бетоновата стъпка е изляна върху тях. Колчетата са захванати чрез анкерни болтове за бетоновите бордюри.

Процесите две бариери и колчетата не представляват строеж.

При тези фактически установявания съдът намира, че са осъществени релевираните с жалбата основания за оспорване на заповедта-съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.35 АПК- без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. В противоречие с легалните дефиниции за строеж преместваем обект-§5, т.38 и т. 80 от ДР на ЗУТ, обектът, вместо като преместваем, е квалифициран като стореж. "Строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. "Преместваем обект" е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

По делото категорично се установи от неоспореното заключение на ВЛ, че процесният обект не е строеж, а представлява преместваем обект по смисъла на посочените легални дефиниции.

По изложените съображения, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до противоречие с материалноправните норми, оспорената заповед се отменя.

За пълнота на мотивите следва да бъде посочено, АССГ в този съдебен състав споделя мнението, че допуснатите пороци не обуславят нищожност, поради некомпетентност на органа. Ответникът е компетентен да разпорежи премахването на незаконен строеж от пета категория. Позоваването на наличието на такъв строеж, формално поражда правомощието му да издаде заповед с оспореното пред съда съдържание-чл.225а ЗУТ, § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ и Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.21 година на кмета на Столична община, приложена в административната преписка. Неправилното установяване на релевантните по случая факти в резултат на допуснатите в производството по издаване на заповедта съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обаче, е довело и до противоречие с материалноправните норми- обектът е квалифициран като строеж в противоречие с т.38 от § 5 от ДР на ЗУТ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено-преди приключване на

устните състезания-още с жалбата в случая. Доказаните разноси са в размер на 500 лева общо / 50 лева заплатена държавна такса за жалбата и 450 лева-заплатено възнаграждение за вещо лице/ и се присъждат изцяло.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.второ АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-30-887/11.11.2021 г., издадена от главния архитект на Столичната община, с която на основание чл.225а, ал.1, вр. чл.225, ал.2, т.2, вр. чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ на жалбоподателя е наредено да премахне незаконен строеж: „Два броя бариери и метални колчета с верига“, находящ се в поземлен имот с идентификатор по КККР 68134.1605.1219, УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, м.“Студентски град”, район „Студентски” - СО, с административен адрес: [населено място], [улица].

ОСЪЖДА СТОЛИЧНАТА ОБЩИНА да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. И. П. сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, разноси по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София. град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: